

การศึกษาบทสนทนา

การแสดงตลกทางวีดิทัศน์

น้ำเพชร สายบุญเรือน*

บทนำ

ในปัจจุบันจะพบว่ารายการต่างๆ ทางโทรทัศน์มีรายการตลกเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เกือบทุกสถานีจะมีรายการตลกอย่างน้อย ๑-๒ รายการ และนับว่าเป็นรายการที่ได้รับความนิยมสูง เนื่องจากรายการประเภทนี้เป็นรายการเบาสมอง ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในภาวะที่ทุกคนต่างต้องเผชิญปัญหาอุปสรรค การหาทางผ่อนคลายความเครียดด้วยการชมรายการตลกนับเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่ง นอกจากการชมรายการตลกทางโทรทัศน์แล้ว คนส่วนหนึ่งยังนิยมชมตลกจากวีดิทัศน์ ซึ่งสามารถหาเช่าได้จากร้านให้เช่าวีดิทัศน์ทั่วไป สามารถชมได้ทุกเวลาไม่ต้องรอคอยเหมือนการชมจากทางสถานีโทรทัศน์ การชมการแสดงตลกจากทางวีดิทัศน์จึงได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน

การศึกษาด้านบทสนทนาการแสดงตลกในที่นี้เป็นการวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ** และเลือกใช้ข้อมูลการแสดงตลกจากวีดิทัศน์ เนื่องจากการที่ได้ชมการแสดงตลกทั้งจากรายการโทรทัศน์และวีดิทัศน์แล้วพบว่า การแสดงตลกทางโทรทัศน์จะมีรูปแบบที่หลากหลาย ในขณะที่การแสดงตลกทางวีดิทัศน์จะมีโครงสร้างคล้ายคลึงกันทุกๆ คณะ จึงน่าสนใจว่าการแสดงตลกเหล่านั้นมีโครงสร้างในการนำเสนออย่างไร และเรื่องที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งของบทสนทนาในการแสดงตลกก็คือเรื่องของการเปลี่ยนหัวเรื่อง

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** ภาษาระดับข้อความ หมายถึง หน่วยภาษาที่เกิดจากความสัมพันธ์ของประโยคตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปที่มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน

ซึ่งแสดงถึงปฏิภาณไหวพริบของนักแสดงตลกแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลจากการแสดงตลก ๒ คณะ โดยเป็นการเลือกแบบสุ่ม ได้แก่ ตลกคณะยาว อยุธยา ชุดฮาแลนด์ลับ ชุดที่ ๗๔ ความยาว ๑ ชั่วโมง ๕ นาที มีผู้ร่วมแสดง ๕ คน และตลกคณะสี่หนุ่ม เขียวยิ้ม ชุดสี่หนุ่มท่อมเสียงฮา ชุดที่ ๔๓ ความยาว ๑ ชั่วโมง มีผู้ร่วมแสดง ๕ คนเช่นกัน โดยจะศึกษาลักษณะโครงสร้างของบทสนทนาการแสดงตลกทางวิดิตทัศน์ และกลวิธีที่ใช้ในการเปลี่ยนหัวเรื่องของ การสนทนา และได้กล่าวถึงข้อสังเกตบางประการจากบทสนทนาไว้ในส่วนที่เป็นบทสรุป

สัญลักษณ์ที่ใช้ในบทความ

- [แสดงการเริ่มต้นการพูดซ้อนกันหรือพูดพร้อมกัน
- * แสดงการสิ้นสุดการพูดซ้อนกันหรือพูดพร้อมกัน
- ... แสดงการละข้อความบางส่วน
- () แสดงข้อความที่ไม่สามารถจับความได้

โครงสร้างของบทสนทนาในการแสดงตลกทางวิดิตทัศน์

บทสนทนาในการแสดงตลกทางวิดิตทัศน์จะมีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ ส่วนเปิดการสนทนา ส่วนเนื้อความของการสนทนา และส่วนปิดการสนทนา

๑. การเปิดการสนทนา

บทสนทนาในการแสดงตลกทางวิดิตทัศน์นั้นจะเริ่มต้นการสนทนาโดยจะมีผู้แสดง ๑ คน หรือ ๒ คน ออกมากล่าวเปิดการสนทนา ในที่นี้ส่วนที่เป็นการเปิดการสนทนาจะหมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ผู้แสดงคนแรกหรือสองคนแรกออกมา จนถึงเมื่อมีผู้แสดงอีกคนออกมาสมทบ เนื่องจากในช่วงต้นของการสนทนา นอกจากการทักทายแล้ว จะเป็นการกล่าวถึงผู้สนับสนุนต่างๆ ยังไม่ได้เข้าสู่การแสดงของทั้งคณะอย่างแท้จริง จึงถือว่าเป็นส่วนเปิดของการสนทนา

การเปิดการสนทนาส่วนใหญ่จะประกอบด้วย การกล่าวคำทักทาย การแนะนำตัว การกล่าวถึงผู้ให้การสนับสนุนหรือผู้มีอุปการคุณต่างๆ และกล่าวถึงจุดประสงค์ของการแสดงว่าเพื่อบันทึกวิดิตทัศน์ ซึ่งลำดับของการกล่าวก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละคณะ

ในผลัดแรก ผู้แสดงคนที่ ๑ ที่เป็นผู้เริ่มเปิดการสนทนามักจะเริ่มต้นเปิดการสนทนาด้วยการกล่าวคำทักทาย เช่น สวัสดีครับ ซึ่งจะมีการแสดงกิริยาอาการยกมือไหว้ประกอบด้วย

ตัวอย่าง

- ใส : สวัสดีครับ (ยกมือไหว้) สวัสดีผู้ชมที่อยู่ในห้องเมอริคิง สวัสดีผู้ชมที่อยู่ที่บ้าน บนรถทัวร์ บนตึก บนคอนโดฯ อยู่ในรถ อยู่ในหลีบ
- ชาลี : อะไรอยู่ในรู (เดินตามออกมาที่หลัง)
- ...
- ชาลี : อ้อ ม้วนนี้ก็ไม่รู้เป็นม้วนที่เท่าไรแล้ว
- ใส : ม้วนที่
- ชาลี : ม้วนที่ ๔๓
- ใส : ๔๓ แล้ว
- ชาลี : อย่าไปจำก็แล้วกันที่เราอัดกันก็มีม้วน เพราะเราอัดกันเป็นประจำ
- ใส : อัดกันเยอะ
- ชาลี : แล้วไม่ได้มีแต่คณะสีหนุ่มอย่างเดียว
- ใส : ฮะ
- ชาลี : มาอยู่ที่เอสที วิดีโอ แห่งนี้
- ใส : เอสที วิดีโอ

จากตัวอย่างในส่วนเปิดการสนทนาของการแสดงตลกคณะสีหนุ่ม เขิญยิ้ม ในผลัดแรก ผู้แสดงคนที่ ๑ จะกล่าวคำทักทาย ซึ่งจะทักทายทั้งผู้ชมที่อยู่ ณ ที่นั้น และผู้ชมทางบ้าน และมีจุดประสงค์ของการแสดงเพื่อบันทึกวีดิทัศน์ มีการแนะนำตัวเองว่าชื่อคณะอะไร ซึ่งไม่ใช่การแนะนำอย่างเป็นทางการ แต่เป็นการกล่าวถึงชื่อคณะขึ้นมาประกอบการสนทนา และกล่าวถึงผู้มีอุปการคุณ คือ เอสที วิดีโอ

ตัวอย่าง

- อี๊ด : ขอบคุณมาก ๆ ครับ ขอบพระคุณสำหรับเสียงตบมือให้กับทีมงานตลก
กรุงเก่า ยาว อยุธยา

...

- ชี้แจง : ดุริตีโออยู่ก็อาจจะแปลกใจนะอะ
- อ้อด : ทำไมครับ
- ชี้แจง : ทำไม คณะอะไรมาไฟล์ที่ไรท์นี่ เป็นไง ไรท์ พิคเจอร์ สไลด์แกนเขามีอยู่
ไรท์ พิคเจอร์
- อ้อด : มีว่าไง
- ชี้แจง : ความมันไม่มีขีดจำกัดต้องไรท์ พิคเจอร์ ที่เดียว พบกับพวกเรา ยาว อยุธยา
ตามศูนย์วิดีโอ
- อ้อด : ศูนย์วิดีโอนะครับ จะเช่าก็เช่าดู
- ชี้แจง : แล้วตอนนี้สถานที่ที่อ้อด ถ้าเป็นที่อื่นไม่ใช่ไรท์ พิคเจอร์ จะต้องเป็นวิลล่า
คาเฟ่ ปากซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม ๙
- อ้อด : แล้วอย่าลืมนะครับ ตำนานดารา สำหรับคนสู้ชีวิต ฟังเพลงเพื่อชีวิต เพลง
ฮิตๆ นักร้องเพื่อชีวิตต่างๆ อีกหลายเลย

ในส่วนที่เป็นการเปิดการสนทนาของตกลงคณะยาว อยุธยา จะเริ่มด้วยการกล่าวคำขอบคุณผู้ชม แนะนำตัวเอง พูดคุยกับผู้ชม บอกจุดประสงค์ของการแสดงว่าเพื่อบันทึกวีดิทัศน์ และกล่าวถึงผู้ให้การสนับสนุน ได้แก่ ไรท์ พิคเจอร์ วิลล่า คาเฟ่ และตำนานดารา ส่วนการเปิดบทสนทนาของคณะยาว อยุธยา จะมีความยาวมากประมาณ ๑๐ นาที จึงมีผู้แสดงออกมาสมทบ และเริ่มแสดงจริง

การเปิดบทสนทนาของตกลงคณะสี่หนุ่ม เข็ญยิ้ม และคณะยาว อยุธยา ดังกล่าว สามารถเขียนเป็นแผนผังได้คือ

คณะสี่หนุ่ม เข็ญยิ้ม

คณะยาว อยุธยา

การแสดงตลกของทั้ง ๒ คณะมีรูปแบบการเปิดบทสนทนาที่ใกล้เคียงกันมาก คือ มีการกล่าวคำทักทาย หรือขอบคุณผู้ชม แนะนำชื่อคณะของตนเอง บอกวัตถุประสงค์ในการแสดง และกล่าวถึงผู้มีอุปการคุณ จากนั้นจึงเข้าสู่การแสดง จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในเรื่องลำดับของการพูด ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่เปิดการสนทนาจะไม่ใช่ผู้แสดงที่โดดเด่น มักมีประสบการณ์การแสดงน้อย ไม่มีมุขตลกเท่าผู้แสดงที่ออกมาภายหลัง แต่เป็นคนที่พูดจาคล่องแคล่ว และอาจมีผู้แสดงที่มีประสบการณ์มากกว่า มาช่วยเสริมเพื่อสร้างความตลก

๒. เนื้อหาของการสนทนา

สำหรับการสนทนาในสวนเนื้อหานี้ จะมีหัวข้อใหญ่หลายหัวข้อ ซึ่งมักจะเป็นหัวข้อคณะทำหน้าที่นำการสนทนา และมีหัวข้อย่อยๆ แทรก เช่น คณะยาว อยุธยา จะมีหัวข้อใหญ่ คือ เรื่องการดูผู้หญิงว่าคนไหนแต่งงานแล้วหรือยังไม่ได้แต่ง การถามปัญหา การประกวดร้องเพลง ซึ่งในแต่ละหัวข้อใหญ่ก็จะมีสถานการณ์หรือหัวข้อย่อยต่างๆ มาแทรกเพื่อให้เกิดความตลกขบขัน ในการแสดงตลกของแต่ละคณะจะแตกต่างกันไป ไม่ได้มีรูปแบบของการสนทนาที่ชัดเจน อยู่ที่ปฏิภาณไหวพริบของผู้แสดงแต่ละคนว่าเมื่อมีเรื่องใดน่าสนใจหรือเกี่ยวเนื่องกันก็จะยกขึ้นมาพูดถึงและแทรกมุขตลกลงไป

ในส่วนที่เป็นเนื้อหาของการสนทนานี้จะสังเกตได้ว่า ในการแสดงตลกทางวิทัศน์ ตลกแต่ละคณะจะมีลักษณะที่เหมือนกันคือ จะให้นักแสดงออกมาทีละคน ไม่ได้ออกมาพร้อมกันหมดทีเดียว ซึ่งก็ทำให้ผู้ชมไม่เบื่อหน่าย และรู้สึกสนใจตัวแสดงที่ออกมาใหม่แต่ละคน เช่น คณะสีหนุ่ม เขียวยิ้ม จะเปิดการสนทนาด้วยผู้แสดง ๒ คน และมีผู้แสดงออกมาสมทบอีก ๑ คน จากนั้นจึงตามออกมาอีก ๑ คน และคนที่ ๕ ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะจะออกมาเป็นคนสุดท้าย คณะยาว อยุธยา ก็จะมีลักษณะเหมือนกัน แต่ลำดับการออกของหัวหน้าคณะอาจต่างกันไป เช่น คณะยาว อยุธยา หัวหน้าคณะจะออกมาเป็นคนที่ ๔ ซึ่งก็จะเห็นได้ว่าผู้แสดงที่มีความสำคัญ เช่น หัวหน้าคณะจะออกมาเป็นลำดับท้ายๆ เนื่องจากหัวหน้าคณะหรือผู้แสดงบางคนจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง จึงจัดให้ออกมาแสดงลำดับท้ายๆ เพื่อให้เป็นที่รอคอยของผู้ชม ส่วนที่เป็นเนื้อหาของการสนทนาประเภทนี้มีจุดที่น่าสนใจคือ การเปลี่ยนหัวข้อ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปอย่างละเอียดในหัวข้อกลวิธีการเปลี่ยนหัวข้อของการสนทนา

๓. การปิดการสนทนา

ในการปิดบทสนทนาของการแสดงตลกทางวีดิทัศน์นั้น จะกล่าวปิดทันทีเมื่อหมดเวลา เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายเพื่อบันทึกวีดิทัศน์ ซึ่งน่าจะกำหนดเวลาไว้ก่อนแล้วว่าจะใช้เวลาแสดงประมาณ ๑ ชั่วโมง (หรือ ๑ ชั่วโมงครึ่ง) เพราะไม่ว่าจะกำลังสนทนาเรื่องอะไรอยู่ เมื่อใกล้ครบเวลา หัวหน้าคณะจะเป็นผู้ที่กล่าวตัดบทเพื่อปิดการสนทนาทันที ส่วนใหญ่จะมีสัญญาณเพื่อบอกปิดการสนทนาเป็นคำหรือวลีสั้นๆ ซึ่งหัวหน้าคณะมักเป็นผู้กล่าวขึ้นเพื่อบอกให้ผู้แสดงคนอื่นๆ ทราบว่าจะปิดการสนทนา และให้นักแสดงคนอื่นๆ ยุติการพูด

ในการปิดการสนทนามักจะใช้คำลงท้ายที่แสดงความสุภาพ เช่น “ครับ” จากนั้นจะเป็นการกล่าวขอบคุณผู้มีอุปการคุณต่างๆ อวยพรให้ผู้ชม และกล่าวคำอำลา เช่น “สวัสดิ์ครับ” พร้อมกับมีกริยาอาการประกอบ เช่น ยกมือไหว้ โบกมืออำลา

ตัวอย่าง

ชาลี : ค่าแท็กซี่ ๒๐๐

เจ็บบ : (หัวเราะ) มึงจะมาต้มพวกกู

เงิน : เตี่ยวรอไปรถกูก็ได้

สีหนุ่ม : ครับ เอสที วิดีโอ สร้างสรรค์ตลกดีมีคุณภาพ ทุกๆ อิริยาบถที่ท่านอยู่นะฮะ พวกเรากลุ่มศิลปินตลก

เจ็บบ : ถ้าจะดูพวกเรละก็เอสที วิดีโอ

สีหนุ่ม : ฮะ ทัวฟ้าเมืองไทยเราอยู่กันที่นี่ ขอบคุณทุกท่านฮะที่สนุกสนานกับพวกเราสีหนุ่ม เชิญยิ้ม มาโดยตลอดจากเอสที วิดีโอ ม้วนนี้ขอให้มีความสุขทุกท่าน เราไปก่อน สวัสดิ์ครับ

เจ็บบ : [สวัสดิ์ครับ (ยกมือไหว้) *

ใส : [บ้ายบายครับ (โบกมือ) *

ตัวอย่างการปิดการสนทนาของคณะสีหนุ่ม เชิญยิ้ม หัวหน้าคณะจะเป็นผู้ส่งสัญญาณเพื่อปิดการสนทนาโดยใช้คำแสดงความสุภาพ “ครับ” กล่าวถึงผู้มีอุปการคุณ คือ เอสที วิดีโอ กล่าวขอบคุณผู้ชม และกล่าวคำอำลา คือ “สวัสดิ์ครับ” และ “บ้ายบายครับ” พร้อมกับมีการยกมือไหว้และโบกมือ

ตัวอย่าง

เฟิร์น : ทำไมนะ เฮ้ยไม่ใช่มวปล้ำ

อ้อด : ทำเป็นไฮด์ เฮด ล็อก

ยาว : ขอบคุณวิลล่า คาเฟ่ ปากซอยศูนย์วิจัย และตำนานตลก ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับ

ซีเห่ : ครับ

ยาว : ขณะนี้ท่านผู้ชมครับ ตลกยาว อุดรยา อยู่ในกรที่จะปรับปรุงทีม เพื่อจะหาทีมงาน เอ้อ เพิ่มมาอีก ๑ คน

...

ยาว : () ขอบคุณมากครับที่ให้รางวัล นึกอยากได้อะไรขอให้ได้ในคืนวันนี้ะครับ

ซีเห่ : สาธุ

ยาว : ใครที่ไม่ให้รางวัลตลก ขอให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

ซีเห่ : (หัวเราะ) เดี่ยวเขาก็รีบให้กันแหลกเลยซี

ยาว : ขอให้ทุกท่านโชคดีครับ โอกาสหน้าพบกันใหม่ จากทีมงานยาว อุดรยา และไรท์ พิคเจอร์ สวัสดีครับ (ยกมือไหว้)

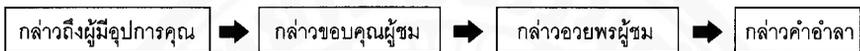
สำหรับการปิดการสนทนาของคณะยาว อุดรยา จะไม่มีคำที่เป็นสัญญาณบอกการปิดการสนทนา หัวหน้าคณะจะกล่าวตัดบทขึ้นมาทันทีด้วยการขอบคุณผู้มีอุปการคุณ คือ วิลล่า คาเฟ่ ตำนานดารา และผู้ชม การที่กล่าวเช่นนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดเรื่องเวลาดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ว่านอกจากการกล่าวขอบคุณผู้มีอุปการคุณแล้ว ยังมีการส่งข่าวสารไปยังผู้ชม คือ ต้องการรับสมัครตลกเพิ่ม จากนั้นจึงเป็นการกล่าวอวยพรผู้ชม และมีประโยคที่แสดงถึงเจตนาธรรมหรือความคาดหวังที่จะมีปฏิสัมพันธ์กันอีกในอนาคต คือ “โอกาสหน้าพบกันใหม่” และสุดท้ายเป็นการกล่าวคำอำลา คือ “สวัสดีครับ” พร้อมกับยกมือไหว้

การปิดบทสนทนาของตลกคณะสีหนุ่ม เขียวยิ้ม และคณะยาว อุดรยา สามารถเขียนเป็นแผนผังได้คือ

คณะสี่หนุ่ม เชิญยิ้ม

คณะยาว อยุธยา

การแสดงตลกของทั้ง ๒ คณะมีรูปแบบการปิดบทสนทนาที่ใกล้เคียงกัน คือ มีการกล่าวถึงผู้มีอุปการคุณ กล่าวขอบคุณผู้ชม และกล่าวคำอำลา จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในเรื่องลำดับของการพูด ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ปิดการสนทนาอาจเป็นหัวหน้าคณะหรือผู้แสดงคนอื่นๆ แล้วแต่สถานการณ์ว่าเมื่อครบเวลาการแสดง ใครเป็นผู้ที่กำลังแสดงอยู่ก็จะเป็นผู้ปิดการสนทนา

กลวิธีที่ใช้ในการเปลี่ยนหัวเรื่องของการสนทนา

บทสนทนาในการแสดงตลกทางวิทยุทัศน์นั้น จะมีการเปลี่ยนหัวเรื่องอยู่ตลอดเวลา จากหัวเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งไปสู่หัวเรื่องใหญ่อีกเรื่องหนึ่ง หรือการเปลี่ยนหัวเรื่องย่อยในหัวเรื่องใหญ่ซึ่งจะเกิดอยู่ตลอดเวลาของการสนทนา โดยมีกลวิธีต่างๆ ในการเปลี่ยนหัวเรื่อง ดังนี้

๑. การใช้คำที่แสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน

การใช้คำที่แสดงการตัดตอนหรือแยกส่วนเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง โดยมีคำที่แสดงการตัดตอนหรือแยกส่วนปรากฏอยู่หน้าหัวเรื่องที่ต้องการกล่าวถึงต่อไป ได้แก่ คำว่า อันนี้ (มยุรี สวัสดิ์, ๒๕๔๐, น. ๑๓๑)

ตัวอย่าง

ยาว : ให้คนเดียวเลย จะฟังเพลงชายเมืองสิงห์ ให้ตุ๊กแกหนึ่งร้อย เขียนมาเนี่ย พี่ให้กับตุ๊กแกคนเดียว ชาวคณะอย่าเกี่ยว เพราะว่าพี่รักตุ๊กแก ให้ไว้ก่อน หนึ่งร้อยบาท เพราะว่าตอนเผาพี่จะได้ไม่ไป

ตุ๊กแก : วันเผาค่อยเอามาให้

ทุกคน : (หัวเราะ)

ยาว : เอามาเลยทีเดียวนะ

อ้อ : คนชอบกับคนร้องพอๆ กันเลยอายุ

ยาว : จะฟังชาย เมืองสิงห์ อันนี้วิธีการดู เออ สุภาพสตรีว่าแต่งงานหรือยัง

อ้อ : อ้อ อันนี้เป็นการดู แล้วหยิ่งแบบไม่แต่งงานกัน แล้วหยิ่งแต่งงานแล้ว มีลูกแล้ว มานั่งทานเงี้ยว

ยาว : เอ้า ดูเขาจะทานเยอะหมดเลย ผู้หญิงจะกินอะไรต่ออะไร จะกินมากตอนแต่งงานแล้ว นี่แหละ

ตัวอย่างนี้เป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องจากการแซวคนดูที่มาให้รางวัลกลับมาสู่หัวเรื่องที่พูดค้างไว้ คือ การดูผู้หญิงว่าแต่งงานหรือยัง โดยใช้คำที่แสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน “อันนี้” ในการเปลี่ยนหัวเรื่อง

๒. การใช้คำแสดงเวลาในการเปลี่ยนหัวเรื่อง

การใช้คำแสดงเวลาในการเปลี่ยนหัวเรื่องเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง โดยมีคำบอกวัน เวลา อยู่หน้าหัวเรื่องที่ต้องการกล่าวถึงต่อไป เช่น เมื่อคืน วันนี้

ตัวอย่าง

เงิน : ทุกท่านเล่นนะสะที่ให้ความไว้วางใจกับเอสที วิดีโอ

ซาลี : ครับผม

เงิน : กับตลกทุกๆ คณะ แล้วก็พระราม ๙ พลาซ่า สาขาพระราม ๓ พระราม ๙ พลาซ่า สาขาพระราม ๙ ตลกเยอะ ไปดูกันให้ได้เลย นักร้องก็เยอะ เมื่อคืนไปเล่นที่พระราม ๙

เจ๊ียบ : เป็นไงพี่

เงิน : เดินไปเข้าห้องน้ำ ไปเจอแขกอยู่คน สงสัยแคงจะเมา

จากตัวอย่างเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องจากการกล่าวขอบคุณผู้มีอุปการคุณต่างๆ มาสู่เรื่องคนเมาในห้องน้ำ โดยใช้คำว่า “เมื่อคืน” ในการเปลี่ยนหัวเรื่องเดิมมาสู่หัวเรื่องใหม่

ตัวอย่าง

ออด : เฮียเอาน้องตุ้มมาด้วยหรือเปล่าครับ เอามาช่วยเอามาประเด็ปปากมันหน่อย

[เอะ
 แหม*

ซีเห่ : วันนี้ * นะครับ เอ่อ ท่านที่ ดูวิดีโออยู่ก็อาจจะแปลกใจนะะ

ออด : ทำไมครับ

ซีเห่ : ทำไมคนจะอะไรมาไฟล์ที่ไรท์นี่ เป็นไง ไรท์ พิคเจอร์ สไลแกนเขามีอยู่นะ ไรท์ พิคเจอร์

ออด : มีว่าไง

ซีเห่ : ความมันไม่มีซีดีจำกัดต้องไรท์ พิคเจอร์ ที่เดียว พบกับพวกเรา ยาว อยูธยา ตามศูนย์วิดีโอ

ออด : ศูนย์วิดีโอ นะครับ จะเขาก็เข้าดู

ตัวอย่างนี้จากหัวเรื่องเดิมเป็นการกล่าวพูดคุยกับผู้ชม แล้วเปลี่ยนมาเป็นหัวเรื่องที่กล่าวถึงผู้มีอุปการคุณหรือผู้สนับสนุนคน โดยใช้คำบอกเวลา “วันนี้”

๓. การใช้คำหรือวลีที่เรียกความสนใจ

การใช้คำหรือวลีที่เรียกความสนใจเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องโดยใช้คำเรียกความสนใจจากผู้ฟังหรือคู่สนทนาขึ้นมาก่อนที่จะเปลี่ยนหัวเรื่อง ซึ่งอาจเป็นคำอุทาน เช่น คำว่า แหม หรือเป็นคำหรือวลีที่จะสามารถเรียกร้องความสนใจของผู้ฟังได้ เช่น แปลกใจ ไม่เหมือนที่อื่น เป็นต้น

ตัวอย่าง

เฉิน : แล้วผมฝันเลยไปถึงพี่น้องด้วย

สีหนุ่ม : เออ

เฉิน : ฝันว่าพี่น้องยังไม่ตาย

สีหนุ่ม : เออ เจริญ เฮ้ย เอ๊ะ ทำไมไม่ต้องให้กูตายตลอดเลยนะเนี่ย แหม บรรยากาศแบบนี้สุดซึ้ง เสร้าสร้อย เจียบเหงาเซาซอขี้มึน ผมร้องเพลงให้ท่านฟังเก่าๆ ฮะ...

จากตัวอย่างใช้คำว่า “แหม” เพื่อเปลี่ยนหัวเรื่องจากเรื่องการทำนายฝัน มาสู่เรื่องร้องเพลง ซึ่งการใช้คำว่า “แหม” ขึ้นมาก่อนที่จะพูดถึงหัวเรื่องใหม่จะทำให้ ผู้ร่วมการสนทนาหันมาสนใจฟัง ซึ่งการใช้คำที่เรียกความสนใจนี้ จะใช้โดยทันทีเมื่อ ต้องการเปลี่ยนหัวเรื่อง ไม่ได้มีการหยุดพูดจากหัวเรื่องเดิม แต่จะพูดต่อเนื่องกันไป ซึ่งก็เป็นการแสดงปฏิภาณไหวพริบของผู้แสดงที่สามารถแสดงต่อเนื่องกันไปได้โดยไม่ต้องหยุดคิด

ตัวอย่าง

- อ้อด : ไปตีบมันทำไมล่ะ
 ยาว : ตามหามาหลายวันแล้วไอคนเนี่ย ไปเล่นงานแต่งงาน เขาให้ผ้าขาวม้ามา ๖ ผืน เอาไปตัดเสื้อผ้าหมดเลย
 ซีเห่ : เอ้า ทำไมเลวหยั่งงั้นอะ
 ยาว : แหม รู้ว่าจะมาอวดดีไอที่วิลล่า ชื่อแพคลิงค์เซี่ยวนะ
 ตึกแก : ป้าชาญชื่อให้
 ยาว : นายกสมมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิง ป้าชาญ มีศรี ชื่อให้
 ตึกแก : ชื่อมาจากบางกะปิ นี่รุ่นตัวเลข ดิจิตอล 1482
 ยาว : ใช้ยากไหม (ตั้งวิทยุติดตามตัวซึ่งจริงๆ เป็นตลับเมตรออกมาดู)
 ตึกแก : กลางคืนโทร.ฟรี กลางวันนาที่ละบาท
 ซีเห่ : แหมรุ่นตัวเลข เฮียไวย เบอร์เพียบเลย ข้อความเยอะ
 ตึกแก : รุ่นเนี่ย ดี เวลาไปตายกลางถนนเขาจะได้วัดได้ถูก (หัวเราะ)

จากตัวอย่างใช้คำว่า “แหม” ขึ้นนำหัวเรื่องใหม่ที่จะพูดถึง ซึ่งเปลี่ยนจาก เรื่องที่ว่าชาวคณะเอาผ้าไปตัดเสื้อหมดมาเป็นเรื่องวิทยุติดตามตัว

ตัวอย่าง

- เจียบ : แยกคนนั้นเป็นยังไง
 ฉิน : ตายแล้ว ถูกรั้วฆ่าตาย แล้วนักรั้วที่นี้ไม่เหมือนที่อื่นนะไวย
 ไส : ทำไมพี
 ฉิน : ปกติถ้าคนไปตามคาเฟ่ตามสวนอาหารเนี่ย ท่านจะสังเกตได้เลยว่านักรั้ว เวลาเขารับพวงมาลัย เขาจะรับกันหยั่งเจีย...

จากตัวอย่างเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องย่อยจากเรื่องแขกกับนักร้องทะเลาะกัน มาเป็นเรื่องนักร้องรับพวงมาลัย ซึ่งจะใช้คำว่า “ไม่เหมือนที่อื่น” เพื่อดึงดูดให้ผู้ร่วม การสนทนาคนอื่นๆ สนใจเรื่องที่จะพูดต่อไปว่าเป็นเรื่องที่แปลก พิเศษกว่าเรื่องอื่น และน่าสนใจ

ตัวอย่าง

- ซีเห่ : เฮียหนวดเขาบอกให้ฝากเอาไว้
- อ้อด : ไปซื้อแก แกนะยุให้รำตำให้รั่วอยู่เรื่อย เฮียละะ
- ซีเห่ : มานั่งที่วิลล่าคาเฟ่นะสะ ท่านจะต้องแปลกใจทำไมแขกที่นี้เเยอะทุกวัน
- อ้อด : อ้าว เพราะอะไร
- ซีเห่ : เพราะว่าที่นี้สะอาดกว่าที่อื่น

จากตัวอย่างเป็นการใช้คำที่เรียกความสนใจ คือ คำว่า “แปลกใจ” ใน การเปลี่ยนหัวเรื่องจากเรื่องเฮียหนวดมาเป็นวิลล่า คาเฟ่ ซึ่งการใช้คำลักษณะนี้ก็จะเป็ นการสร้างความสนใจของผู้ร่วมการสนทนาให้สนใจเรื่องที่ตนพูด

๔. การใช้ภาษาถิ่น

ในขณะที่กำลังดำเนินการสนทนากันอยู่ ถ้ามีผู้สนทนาคนใดคนหนึ่งพูดภาษา ถิ่น ไม่ว่าจะภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน หรือภาษาถิ่นใต้ขึ้นมา ก็จะสามารถทำให้ หัวเรื่องเดิมที่สนทนาอยู่หยุดไป และทำให้ผู้ร่วมการสนทนาคนอื่นๆ หันมาสนใจผู้ที่ใช้ ภาษาถิ่น และเปลี่ยนมาสนทนาเรื่องภาษาถิ่นแทน

ตัวอย่าง

- ชาลี : ลูกเยอะอะไร ๒ คนเอง คนโตก็เท่าๆ เนี่ย แต่ฉลาด ลูกผมฉลาด เรียน อยู่โน้น ()
- เจ็บบ : มันพูดอะไรนะ ไม่รู้เรื่องวะ
- เดิน : สะ สะ คนได้เหรอ (พูดสำเนียงปักซีใต้)
- ชาลี : พ้มคนได้ (พูดสำเนียงปักซีใต้)
- เดิน : คนได้เหรอ คนได้เหรอ คนที่ไหน

จากตัวอย่างหัวเรื่องเดิมเป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องลูก แต่เมื่อมีผู้สนทนาคนหนึ่งพูดภาษาถิ่นของตนขึ้นมา ซึ่งในที่นี้พูดภาษาถิ่นใต้ ก็ทำให้ผู้ร่วมการสนทนาคนอื่นสนใจและเปลี่ยนหัวเรื่องของการสนทนามาเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาคใต้

๕. การเชื่อมโยงความ

การเชื่อมโยงความใช้เพื่อต้องการเปลี่ยนหัวเรื่องของการสนทนา เป็นกลวิธีที่ใช้เสมอในการเปลี่ยนหัวเรื่องใหม่ของบทสนทนาในการแสดงตลก โดยใช้ศัพท์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกันหรือศัพท์คำเดียวกันกับหัวเรื่องเดิมมากล่าวถึงในบริบทใหม่ สถานการณ์ใหม่

ตัวอย่าง

- ชาลี : มันเป็นใครมาออกหมีบเดียวคนตบมือให้
 ใส : แสดงว่าคนเนียเขาต้องคลั่งไคล้มันมาก เด็กก็ชอบ
 ชาลี : ชาลี
 ใส : เห็นเด็กแล้วนึกถึงลูกสาวจ้ะเลย
 ชาลี : ลูกแกเป็นไง มีลูกสาวหรือใส

จากตัวอย่าง เป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องของการสนทนาจากเรื่องเดิมมาเป็นหัวเรื่องใหม่ โดยใช้ศัพท์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน คือ เด็ก ลูกสาว เพื่อเชื่อมโยงหัวเรื่องเดิมกับหัวเรื่องใหม่

ตัวอย่าง

- ชี้เหร่ : เฮ้ยๆๆ
 (ตึกแกเตะเพื่อน)
 ตึกแก : ควาย คนหรือควาย ควายมึงอะ เต้นไม่ได้เหมือนชาวบ้านเลย
 ยาว : ใครควาย
 ตึกแก : มันนะ
 ยาว : ควายมีตัวอะไรมั่ง
 ตึกแก : คอ ควาย วอ แหวน สระอา ขอ ยักษ์

ยาว : ความมีตัวผู้กับตัวเมีย (ใช้พัดตีหัวตุ๊กแก) เกิดมาถูกยังไม่เคยเห็นความยุติ
เลย

จากตัวอย่างเป็นการใช้การเชื่อมโยงความ โดยการใช้ศัพท์คำเดียวกันของ
หัวเรื่องเก่าและหัวเรื่องใหม่ คือเมื่อต้องการเปลี่ยนหัวเรื่องใหม่ก็จะใช้ศัพท์คำที่ปรากฏ
ในหัวเรื่องเก่ามากล่าวถึง ทำให้ความมีความต่อเนื่องกัน

๖. การเปลี่ยนหัวเรื่องใหม่โดยทันที

การเปลี่ยนหัวเรื่องใหม่โดยทันทีเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องโดยไม่มีตัวบ่งชี้ใดๆ
เป็นสัญญาณว่ากำลังจะมีการเปลี่ยนหัวเรื่อง เมื่อมีจังหวะผู้สนทนาที่จะเปลี่ยน
หัวเรื่องการสนทนาทันที โดยไม่ได้คำนึงว่าหัวเรื่องใหม่นั้นจะสอดคล้องกับเรื่องที่กำลัง
พูดอยู่หรือไม่

ตัวอย่าง

เจ๊ียบ : มึงเป็นใคร

ใส : ประธานาธิบดีแห่งเนปจูน

เงิน : ขอกูไปอยู่ซักคนเถอะวะ

ใส : มันเต็มแล้วพี่ ตอนนีเต็มหมดเลย

เงิน : ขอบคุณห้างสรรพสินค้าเมอร์รี่คิง เชื้อเพื่อสถานที่ แล้วก็ขอบคุณเฮียซัง

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าหัวเรื่องเก่าเป็นเรื่องของการพูดถึงโลกจะแตก แล้วใส
จะกลับไปอยู่ดาวเนปจูน แล้วเงินก็เปลี่ยนหัวเรื่องมาเป็นการขอบคุณห้างสรรพสินค้า
ที่เชื้อเพื่อสถานที่ ขอบคุณผู้มีอุปการคุณ โดยที่หัวเรื่องเก่าและหัวเรื่องใหม่ไม่ได้มี
ความสัมพันธ์กันเลย

ตัวอย่าง

ยาว : รู้ไหมเนี่ยว่าฉันเล่นตลก แม่ รู้เรื่องมั้งไหมฮะ (พูดกับคนดู) ขอสักสองร้อย
ฮึด ชีแหร่ ตึกแก : โยะ

ยาว : เกอะแม่

ยาว : ขอไว้เล่นบอลโลก

ฮึด : ตีสันทน่อยเดียวขอร้อยเลย

ยาว : เห็นคนแก่แล้วมีความสุข คิดถึงแม่ คิดถึงป่าที่อยู่บ้านนอก การเล่นคาเฟ่
เล่นตลกในห้องอาหารนี่ต้องรู้

อ้อด ซีห์เร่ ตึกแก : ทำไมฮะ

ยาว : คนไหนแต่งงานหรือยังไม่แต่งงาน คนไหนมีผัวแล้ว

อ้อด : อ้าว ไปจับส้มสีส้มห้าไม่ได้

ยาว : ไม่ได้

จากตัวอย่างจะเห็นว่าเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องขึ้นมาทันทีโดยไม่มีตัวบ่งชี้ใดๆ บอก จากหัวเรื่องเดิมที่กำลังสนทนากับผู้ชม คู่ๆ ยาวก็เปลี่ยนหัวเรื่องมาเป็นเรื่อง การดูผู้หญิงว่าคนไหนแต่งงานแล้วหรือยังไม่ได้แต่ง ซึ่งจะพบการเปลี่ยนหัวเรื่องแบบนี้ เสมอๆ ในบทสนทนา

๗. การใช้สถานการณ์เฉพาะหน้า

นอกจากจะพิจารณาเรื่องของการเปลี่ยนหัวเรื่องของบทสนทนาโดยดูจากข้อความ แล้ว จะพบว่าการเปลี่ยนหัวเรื่องของการสนทนาในการแสดงตลกนั้น ผู้แสดงจะเปลี่ยนหัวเรื่องโดยใช้สถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นขณะนั้นมากกล่าวถึงด้วย ซึ่ง สิ่งที่ทำให้การแสดงตลกมีสีสันคือการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือการที่สามารถ นำเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นมาใช้เป็นมุกตลกให้ผู้ชมขบขันได้ ซึ่งในการแสดง แต่ละครั้งก็จะเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้เล่นเป็นมุกตลกได้ต่างๆ กัน

ตัวอย่าง

ผู้แสดง ๒ คนกำลังนั่ง

เจ๊ียบ : นั่งแบบนี้แล้วคิดถึงตอนไปผ้าป่านะ

ซาลี่ : เป็นยังไง

เจ๊ียบ : ผ้าป่าเนี่ยส่วนมากจะไปต่างจังหวัดไซ้ใหม่ ... (ซีห์ไปที่ผู้แสดง ๒ คนที่นั่ง อยู่)

จากตัวอย่าง ผู้ร่วมการสนทนาคนหนึ่งเห็นคนอื่น ๆ นั่งยองๆ อยู่ เลยนึกถึง หัวเรื่องการสนทนาใหม่ขึ้นมาได้ จึงเปลี่ยนหัวเรื่องการสนทนามาเป็นเรื่องใหม่ คือ เรื่องการไปทอดผ้าป่าต่างจังหวัด ซึ่งหากผู้ที่ไปร่วมทอดผ้าป่าเกิดปวดท้อง ก็จะมีการแวะให้ปลดทุกข์แถวๆ ข้างทาง เนื่องจากตามต่างจังหวัดหาห้องน้ำเข้าได้ยาก ซึ่ง

ผู้หญิงก็จะนั่งยองๆ ปลอดภัยโดยมีผ้าถุงคลุมไว้ไม่ให้ดูจาด

บทสรุป

การศึกษาบทสนทนาในการแสดงตลกทางวิถีทัศน์ในที่นี้ได้ศึกษาในหัวข้อ ๒ หัวข้อซึ่งมีความน่าสนใจ คือ โครงสร้างของบทสนทนา และการเปลี่ยนหัวเรื่องในการสนทนา

โครงสร้างของบทสนทนาในการแสดงตลกทางวิถีทัศน์พบว่า มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยจะประกอบด้วยองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ การเปิดการสนทนา ซึ่งมักจะให้ผู้แสดง ๑ หรือ ๒ คน ออกมากล่าวเปิดการสนทนา มีการกล่าวคำทักทาย การแนะนำตัวเอง และกล่าวถึงผู้ให้การสนับสนุนต่างๆ ส่วนที่ ๒ คือ ส่วนเนื้อความ ในส่วนนี้จะแตกต่างกันไปในตลกแต่ละคณะซึ่งจะมีหัวเรื่องใหญ่ของการสนทนา และมีหัวเรื่องย่อยสอดแทรกเพื่อให้เกิดความขบขัน ส่วนสุดท้ายคือ การปิดการสนทนา จะเป็นการกล่าวอำลาผู้ชม กล่าวขอบคุณผู้มีอุปการคุณ กล่าวอวยพรผู้ชม และกล่าวคำอำลา

การเปลี่ยนหัวเรื่องในการสนทนาจะมีกลวิธีที่ใช้ในการเปลี่ยนหัวเรื่อง คือ การใช้รูปภาษาเพื่อเปลี่ยนหัวเรื่อง ได้แก่ การใช้คำที่แสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน การใช้คำที่เรียกความสนใจ การใช้ภาษาถิ่นเพื่อเปลี่ยนหัวเรื่อง การใช้การเชื่อมโยงความ โดยหัวเรื่องใหม่จะมีการใช้ศัพท์ที่เป็นศัพท์เดียวกันหรือมีความเกี่ยวเนื่องกับหัวเรื่องเดิม เพื่อเปลี่ยนมาเป็นหัวเรื่องใหม่ การเปลี่ยนหัวเรื่องโดยทันที ซึ่งอาจเป็นลักษณะเฉพาะของบทสนทนาประเภทนี้ และการใช้สถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเพื่อเปลี่ยนหัวเรื่อง ในการเปลี่ยนหัวเรื่องนี้จะมีความต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่มีการหยุดเป็นเวลานานเพื่อคิด และผู้แสดงทุกคนสามารถเปลี่ยนหัวเรื่องย่อยได้ตลอดเวลา หัวเรื่องใหญ่จะมีผู้แสดงหลัก ๑ หรือ ๒ คนเป็นผู้เปลี่ยน ซึ่งมักเป็นหัวหน้าคณะ หรือผู้ดำเนินการสนทนาหลัก

ลักษณะการเปลี่ยนหัวเรื่องนี้ สังเกตได้ว่าจะเป็นการเปลี่ยนหัวเรื่องจากหัวเรื่องหนึ่งไปอีกหัวเรื่องหนึ่งโดยไม่มีหลักเกณฑ์กำหนดว่าต้องใช้รูปแบบใด เท่าที่กล่าวไว้ในที่นี้เป็นเพียงข้อสังเกตที่พบเมื่อมีการเปลี่ยนหัวเรื่อง ซึ่งการเปลี่ยนหัวเรื่องจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในการพูดและบริบทแวดล้อมอื่นๆ ซึ่ง John Hinds ได้กล่าวถึงลักษณะการเปลี่ยนหัวเรื่องในการสนทนาของคนไทยในทันทีทันใดเช่นนี้ว่าเป็นเหตุ

เป็นผลตามหลัก "ME - first principle"* เมื่อผู้พูดรู้สึกว่าการพูดนั้นมีความสำคัญต่อตัวผู้พูดและเป็นที่ยอมรับได้ ผู้พูดก็จะพูดขึ้นทันที ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการละเมิดพฤติกรรมกรรมการสนทนา แต่ก็ยังเป็นลักษณะที่ยอมรับได้ (Hinds, John, 1992, pp. 150-162 อ้างถึงในมยุรี สวัสดิ์เมือง, ๒๕๔๐, น. ๑๔๔) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้ร่วมสนทนาเป็นใคร เช่น ถ้าเป็นในหมู่เพื่อนสนิทอาจจะมึลลักษณะเช่นนี้มาก สำหรับการแสดงตลกก็จะพบการเปลี่ยนหัวเรื่องในทันทีทันใดเสมอๆ ทั้งนี้อาจเพื่อช่วยเพิ่มความตลก เพราะถ้าพูดเรื่องเดิมนานๆ คนดูอาจจะเบื่อ หากผู้แสดงคนใดคิดหัวเรื่องใหม่ได้ก็จะพูดขึ้นมาทันที โดยไม่ได้คำนึงว่าเป็นการละเมิดกฎการสนทนา

สำหรับเรื่องผลัดการพูด** จากการศึกษาพบว่าในการแสดงตลกทางวิดิทัศน์นั้น น่าจะมีการเตรียมตัวมาก่อน เพราะจะมีลำดับผลัดการพูดของแต่ละคนอยู่ว่าใครจะพูดอะไรตอนไหน โดยในรายละเอียดปลีกย่อยของการพูดอาจมีการพูดซ้อน การขัดจังหวะการพูด หรือการพูดพร้อมกันโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่ก็พบไม่มากนัก ในการสนทนา ผู้พูดแต่ละคนจะรู้จังหวะว่าตนต้องพูดตอนไหน และในการพูดซ้อนกันของคู่สนทนามักเป็นไปเพื่อเสริมความกัน ไม่ค่อยเป็นไปเพื่อความขัดแย้ง ยกเว้นในกรณีที่เป็นการจัดใจเพื่อให้เกิดความขบขัน ในการสนทนาส่วนใหญ่จะมีผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ หรือเป็นผู้ดำเนินการสนทนาหลัก ๑ คน ซึ่งมักจะเป็นหัวหน้าคณะ และมีผู้ที่เป็นเสมือนตัวขูรล ๑ คน ซึ่งมักจะเป็นคนที่ทำอะไรได้แปลกๆ หรือมีลักษณะแปลกๆ ซึ่ง ๒ คนนี้จะครองผลัดในการพูดมากกว่าผู้ร่วมการสนทนาคนอื่นๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะทั้งหัวหน้าคณะและตัวขูรลนั้นมักจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีปฎิภาณไหวพริบดีกว่าคนอื่นๆ จึงสามารถดึงดูดผู้ชมให้สนใจการแสดงได้ดีกว่าผู้แสดงคนอื่นๆ

จากการศึกษาบทสนทนาการแสดงตลกทางวิดิทัศน์จะพบว่า แม้บทสนทนาประเภทนี้จะมีลักษณะทางโครงสร้างของบทสนทนาและมีกลวิธีการเปลี่ยนหัวเรื่องที่คล้ายคลึงกัน แต่ตลกคณะไหนจะได้รับความนิยมมากกว่ากันน่าจะขึ้นอยู่กับปฎิภาณไหวพริบของผู้แสดงในคณะ ที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสนุกสนานร่วมไปด้วยได้มากกว่า การมีผู้แสดงที่มีความสามารถและมีลักษณะโดดเด่นหรือมีเอกลักษณ์ประจำตัวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ชม

* หลักการ ME - first principle หมายถึง เมื่อทุกสิ่งเท่าเทียมกัน "ฉัน" ต้องมาก่อน

** ผลัดการพูด หมายถึง การเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยสลับกันทำหน้าที่เป็นผู้พูดและผู้ฟัง

จดจำตลกคณะนั้นๆ ได้ และต้องการที่จะติดตามชมตลกคณะนั้นต่อไป

บรรณานุกรม

นารีรัตน์ บุญช่วย. “การนำเสนอความตลก.” ศาสตร်แห่งภาษา ๙ (สิงหาคม ๒๕๔๐): ๒๖๓ - ๒๙๗.
 มยุรี สวัสดิ์เมือง. “การศึกษาภาษาสนทนาทางโทรทัศน์ทางสถานีวิทยุข่าวสารและการจราจร (จส.
 ๑๐๐).” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 ๒๕๔๐.

สุภาพร งามประดิษฐ์. “การเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ : ชาวอ่านกับชาวสด
 แบบไม่มีบท.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 ๒๕๔๐.

Dissaya Suppharatyothin. “A Study of Thai Hortatory Discourse.” Master’s Thesis
 Graduate School Mahidol University, 1989.

“การแสดงตลกคณียาว อัญญา ชูดยาลันดัลป์ ชุดที่ ๗๔” (วีดิทัศน์).

“การแสดงตลกคณีสีหนุ่ม เขียวยิ้ม ชุดสีหนุ่มท่อมเสียงฮา ชุดที่ ๔๓” (วีดิทัศน์)

สำนักหอสมุด